

EWALUACJA WEWNĘTRZNA W PRZEDSZKOLU

W roku szkolnym 2010/11 przeprowadzona została w naszym przedszkolu ewaluacja wewnętrzna procesu obserwacji i diagnozowania dzieci w poszczególnych grupach wiekowych. Narzędziem badawczym była min. ankieta dla rodziców. Ankieta ta miała na celu zebranie informacji dotyczących wiedzy rodziców na temat obserwacji, diagnozy i pracy wyrównawczej prowadzonej w przedszkolu.

Ilość wydanych ankiet: 125 sztuk.

Ilość zwróconych ankiet: 37 sztuk.

W pierwszej fazie naszych badań ankiety wydawane były rodzicom do wypełnienia w domu. Znikoma ilość zwrotów ankiet skłoniła nauczycieli do zachęcania rodziców do wypełniania ankiet na miejscu. W efekcie uzyskano 37 wypełnionych ankiet.

Ilość zwróconych ankiet nasuwa trzy wnioski:

- jakość pracy placówki nie wzbudza niepokoju rodziców (są zadowoleni),
- nie wykazują oni zainteresowania współpracą z przedszkolem i prowadzonymi w nim działaniami,
- zaniechali odpowiedzi z powodu niewiedzy w tym zakresie.

Z powyższego wynika wniosek, że należy poprawić jakość lub formę informowania (patrz program naprawczy).

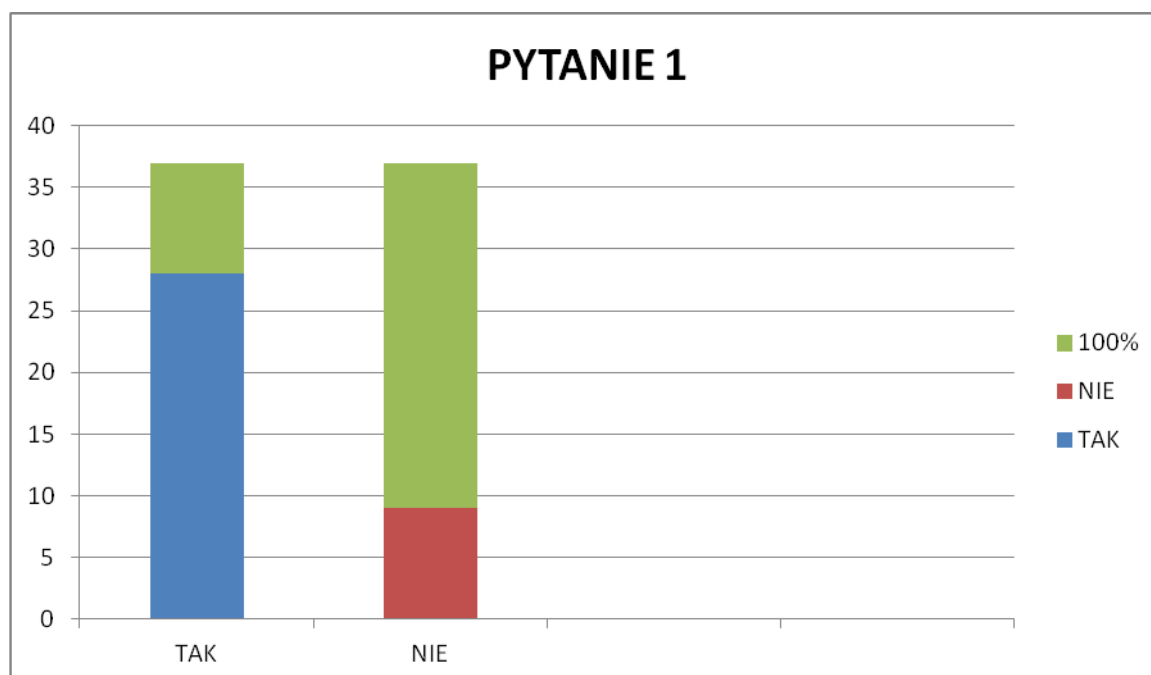
ZESTAWIENIE ANKIET

Ilość wypełnionych ankiet	37 sztuk		100%	
	Odpowiedzi TAK	Odpowiedzi NIE		
Pytanie 1.	28	9	76 %	24 %
Pytanie 2.	36	1	97 %	3 %
Pytanie 3.	24	13	65 %	35 %
Pytanie 4.	34	3	92 %	8 %

PODSUMOWANIE ANKIET

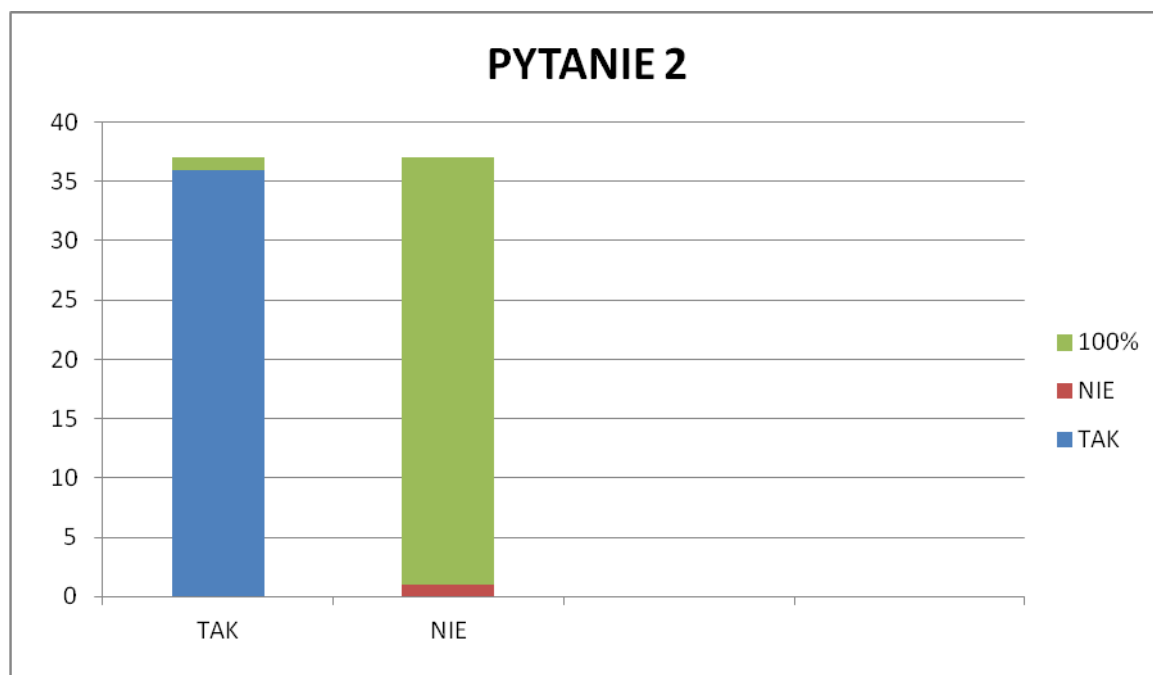
1. Czy wiedzą Państwo, że w przedszkolu przeprowadzana jest obserwacja i diagnoza wszystkich dzieci?

Większość rodziców wie o tym, że w przedszkolu jest przeprowadzana obserwacja i diagnoza dzieci. Jednak 76% można uznać za wynik raczej mało zadawalający. Nadal jedna czwarta rodziców o tym nie wie, tak więc należałoby podjąć działania o tym informujące. Być może powinno się poprawić jakość bądź zmienić formę informowania.

2. Czy uważają Państwo, że taka obserwacja i diagnoza jest potrzebna?

Tylko jedna w całej grupie 37 osób uważa, że obserwacja nie jest potrzebna. Wynik odpowiedzi na ten punkt ankiety można potraktować jako pozytywny. Świadczy o braku wątpliwości u rodziców co do samego celu przeprowadzania obserwacji. Wpisane uzasadnienia pokazują duży stopień świadomości i troski rodziców o prawidłowy rozwój dzieci.

W części drugiej pytania prosiliśmy rodziców o uzasadnienie „dlaczego obserwacja i diagnoza wszystkich dzieci w przedszkolu jest potrzebna”.

Na 36 odpowiedzi „TAK” cztery nie zostały uzasadnione. Pozostałe 32 uzasadnienia zawierały różne sformułowania, które można zawrzeć w następujących grupach:

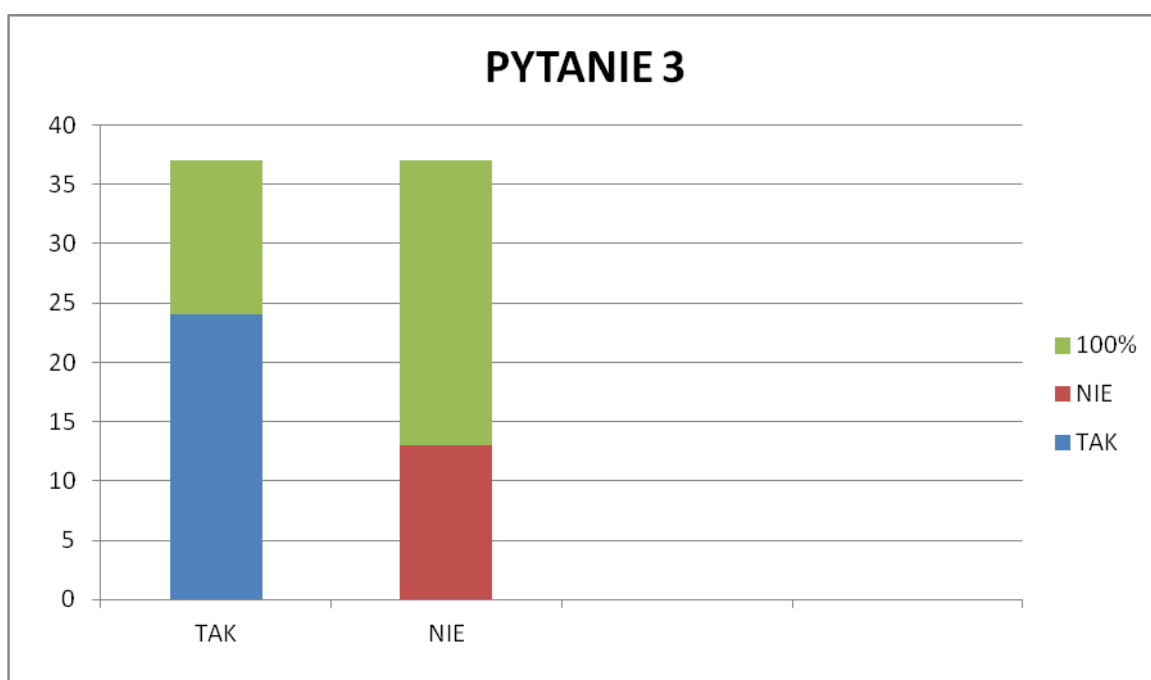
- „wyrównanie poziomu rozwoju wszystkich dzieci”,
- „wyrównywanie „braków”, „poznanie mocnych i słabych stron dziecka”,
- „pomoc dziecku”, „wspieranie rozwoju dziecka”,
- „zauważenie zdolności dziecka i pomoc w rozwijaniu ich”.

Uzasadnienia te wskazują na wysoką świadomość odpowiadających rodziców, dotyczącą potrzeby obserwacji i diagnozowania rozwoju wszystkich dzieci w przedszkolu.

Ponadto w 9 ankietach zawarte były sformułowania sugerujące chęć zapoznania się rodziców z wynikami diagnozy w celu lepszej pracy ze swoim dzieckiem w domu i współpracy z nauczycielami dziecka, np.: „dla naszej wiedzy”, „coś w rodzaju „dobrej rady”, „pomoc rodzicom w określeniu i skorygowaniu wad dziecka”, „sygnalizowanie rodzicom odstępstw w rozwoju dziecka”, „informacja dla rodziców o ich dzieciach w innym otoczeniu niż rodzinne”, „rodzice mogą zapoznać się z obiektywnym spojrzeniem na rozwój ich dziecka”.

3. Czy wiedzą Państwo, że w razie potrzeby podejmowana jest systematyczna praca wyrównawcza z dziećmi?

24 osoby ankietowane wiedzą o przeprowadzaniu obserwacji, lecz nie wiedzą o systematycznej pracy wyrównawczej z dziećmi w razie potrzeby. Wskazuje to ponownie na potrzebę polepszenia formy, a także i treści w kwestii informowania rodziców. Informacje te powinny być wzbogacone o szczegóły dotyczące wspomnianej pracy wyrównawczej. Pokaże to rodzicom przykładowe zastosowanie i sens przeprowadzania obserwacji i diagnozy.

4. Czy oczekują Państwo pomocy nauczycieli w problemach z dziećmi?

Odpowiedzi na to pytanie pokazują, że rodzice mają wobec nauczycieli spore oczekiwania w przypadku gdy pojawiają się problemy z dziećmi. Dla samych nauczycieli jest to sygnał o dużym zaufaniu, jakim rodzice obdarzają nauczycieli. Jednocześnie nakłada na grupę nauczycieli wysoką odpowiedzialność za profesjonalne podejście w tak ważnej dziedzinie życia, jaką jest wychowywanie dzieci. Z trzech odpowiedzi, które były na „NIE” można wnioskować, że niektórzy przyjmują tę odpowiedzialność całkowicie na swoje barki, ale też równie dobrze mogą nie mieć zaufania do nauczycieli.

